

**ERROR ANALYSIS: THE VIEWS ON STUDENTS' WRITTEN TEXTS IN
LEARNING TURKISH AS A FOREIGN LANGUAGE AT LEVEL B2**

**YANLIŞ ÇÖZÜMLEMESİ: YABANCI DİL OLARAK TÜRKÇE ÖĞRENEN B2
DÜZEYİNDEKİ ÖĞRENCİLERİN YAZILI METİNLERİNE İLİŞKİN
GÖRÜNÜMLER**

Gökhan ÇETİNKAYA ¹

ABSTRACT

The purpose of this study is to describe the errors made in written expression by the students learning Turkish as a foreign language at B2 level. The importance of the study come into focus in terms of providing a holistic description with three different standpoint by analysing students' errors according to their linguistic, cognitive processing and communicative characteristics. This research was conducted by using content analysis method among qualitative research methods. Research group of the study is composed of 50 students who studied at B2 level at the Turkish Learning Center of Gaziantep University during 2014-2015 academic year. All of the participants' mother tongue is Arabic and their age range is 18-26. Data were obtained by 250-300 word text that created by students. Errors in students' texts were analyzed by 3 people, two of which are experts, according to their linguistic, cognitive processing and communicative properties. As a result of the analysis, a total of 337 errors were determined in students' written texts. According to the linguistic properties, it was found that in total errors %15,73 were orthographic, %15,43 were lexical-semantic, %16,91 were syntactic and %51,93 were morphological errors. According to the cognitive processing properties, it was seen that of the total errors, 13,35 were omission, %14,84 were addition, %54,90 were substitution and %16,91 were permutation errors. And finally, according to the communicative properties of the total errors, %81,31 were local and %14,84 were global errors. In foreign language teaching process, teachers' identification in terms of linguistic, cognitive processing and communication features in accordance with the principles of error analysis can provide detailed data on the error source. The teachers' identification of error features is important to give qualitative feedback to students' errors. Because teacher can decide whether he should correct the students' error or not and also if he should correct the error he can decide how he will correct only while he get to the bottom of error by defining the features of error.

Key Words: Error analysis, contrastive linguistics, intralingual errors, interlingual errors.

¹ Yrd. Doç. Dr., Niğde Üniversitesi, Türkçe Eğitimi Bölümü, e-posta: gokhancetinkaya76@hotmail.com

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, B2 düzeyinde yabancı dil olarak Türkçe öğrenen öğrencilerin yazılı anlatımlarında yaptıkları yanlışları betimlemektir. Çalışmanın önemi, öğrencilerin yaptıkları yanlışları yanlış çözümlemesi yaklaşımı ile dilsel, bilişsel işleme ve iletişimsel özelliklerine göre üç ayrı bakış açısıyla bir arada değerlendirmesi ve bütüncül bir betimleme sağlaması açısından belirginleşmektedir. Araştırma nitel araştırma deseninde içerik analizi tekniği kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu 2014-2015 Eğitim-Öğretim yılında Gaziantep Üniversitesi, Türkçe Öğretim Merkezi'nde B2 düzeyinde öğrenimlerini sürdüren 50 öğrenci oluşturmuştur. Katılımcıların tamamının ana dilleri Arapça olup yaşları 18-26 aralığındadır. Veriler öğrencilere 250-300 sözcüklük bir metin yazdırılarak elde edilmiştir. Daha sonra, öğrencilerin oluşturdukları metinlerde yer alan yanlışlar dilsel, bilişsel işleme ve iletişimsel özelliklerine göre araştırmacının yanı sıra iki uzman olmak üzere 3 kişi tarafından çözümlenmiştir. Yapılan çözümleme sonucunda, öğrencilerin yazılı metinlerinde toplam 337 yanlış saptanmıştır. Dilsel özelliklerine göre, yanlışların %15,73'ü yazımsal, %15,43'ü sözlüksel- anlamsal, %16,91'i sözdizimsel ve %51,93'ü biçimbilimsel bulunmuştur. Bilişsel işleme özelliklerine göre yanlışların, %13,35'i eksiltme, %14,84'ü ekleme, %54,90'ı değiştirim ve %16,91'i yer değiştirme olarak saptanmıştır. İletişimsel özelliklerine göre, yapılan yanlışların %81,31'i bölümsel, %14,84'ü ise bütünseldir. Öğretmenin yabancı dil öğretim sürecinde öğrencilerin yazılı çıktılarını yanlış çözümlemesi ilkeleri uyarınca dilsel, bilişsel işleme ve iletişimsel özellikleri açısından tanımlaması yanlışın kaynağı konusunda ona ayrıntılı veri sağlayabilir. Öğretmenin öğrencilerin yaptıkları yanlışlara nitelikli geribildirimler verebilmesi için yanlışın özelliklerini tanımlaması önemlidir. Çünkü öğretmen öğrencinin yanlışını düzeltip düzeltmeyeceğine, eğer düzeltecekse nasıl düzeltmesi gerektiğine ancak yanlışın özelliklerini tanımlayıp kaynağına indiğinde karar verebilir.

Anahtar Kelimeler: Yanlış çözümlemesi, karşıtsal dilbilim, diliçi yanlış, dillerarası yanlış.

GİRİŞ

Yabancı dil öğrenim sürecinde öğrencilerin bilgi eksikliğinden ya da yetersiz öğrenmesinden kaynaklanan dizgesel sapmalar oluştuğunda yanlışlar ortaya çıkabilmektedir. Ellis'e (1997:33) göre, "öğrencinin dilbilgisi geçicidir. Öğrenciler dilbilgisini kurallar ekleyerek, silerek ve tüm dizgeyi yeniden yapılandırarak sürekli değiştirir. Bu süreçte, öğrenciler dilbilgisi kurallarını eklediklerinde, sildiklerinde ya da yeniden yapılandıklarında yanlışlar oluşur.

Genel olarak öğrencilerin yaptıkları yanlışları dil öğretimine katkısı bakımından üç ayrı bölümde inceleyebiliriz (Dede, 1983:129):

- a. *Öğretmene sağladığı yardım:* Eğer öğretmen öğrencinin yaptığı yanlışları düzenli bir biçimde çözümlerse, öğrencilerin öğretim amaçları bakımından ilerlemelerini gözlemleyerek, öğretilmek istenenin ne kadarını sindirebildiklerini ve üzerinde daha çok durulması gereken noktaların neler olduğunu anlayabilir.
- b. *Dil araştırmacısına sağladığı yardım:* Dil araştırmacısı öğrencinin yanlışlarını çözümlmek yoluyla dilin nasıl öğrenildiğini, yabancı dil öğreniminde öğrencinin uyguladığı yöntem ve yaklaşımları saptayabilir.
- c. *Öğrencinin kendisine sağladığı yardım:* Yanlış çözümlemesinin öğrencinin kendisine sağladığı yardım öğretmene ve dil araştırmacısına sağladığı yardımlardan daha önemlidir: Yabancı dil öğreniminin herhangi bir döneminde öğrencinin yanlış yapması, öğrendiği dilin yapısı hakkındaki varsayımlarını bir tür yoklama yoludur. Yanlış yapma yoluyla öğrenci yabancı dile ilişkin varsayım ve genellemelerinin doğru olup olmadığını yoklama olanağını bulabilir.

İkinci bir dili öğrenenlerin yanlışlarının çözümlenmesi dil öğrenme sürecinin belli bir aşamasında yaşadıkları dilsel zorlukları ve gereksinimleri tanımlamaya yardımcı olabilir. Genel olarak yanlış çözümlenmelerinin öğrencinin sınıfta yaptığı yanlışların düzeltilmesine yönelik sonuçları şu şekildedir (Khansir, 2012:1029):

1. Düzeltici önlemler planlama.
2. Sınıf ortamı ve ders kitabı için kolaydan zora doğru ardışık hedef dil öğeleri hazırlama.
3. Hem birinci hem ikinci dil öğrencilerinin dil öğrenim stratejileri ve doğası hakkında önerilerde bulunma.

Bu bağlamda bilimsel çalışmalar yaparak yanlış çözümlenmeleri üzerinde durmak dil öğretimi açısından hem öğretmenlere hem de öğrencilere önemli katkılar sağlayabilir. Buna karşın Türkçe alan yazında bu konunun yeterince ele alınmadığı dikkat çekmektedir.

Bölükbaş (2011) çalışmasında anadili Arapça olup yabancı dil olarak Türkçe öğrenen öğrencilerin yazılı anlatım becerilerini dilbilgisi, sözdizimsel, sözcük seçimi ve yazım-noktalama yanlışları açısından incelemiştir. Çalışmanın bulguları, veri tabanını oluşturan 20 öğrencinin yaptıkları toplam 372 yanlışın %16,39'unun dilbilgisi, %13,17'sinin sözdizimi, %15,59'unun sözcük seçimi ve %54,58'inin ise yazım ve noktalama yanlışı olduğu yönündedir. Diğer bir çalışmada Büyükkız ve Hasırcı (2013) B2 (orta) düzeyde öğrencilerin yazılı anlatım becerilerini dilbilgisi, sözdizimsel, sözcük seçiminden kaynaklanan yanlışlar ve yazım-noktalama yanlışları olarak sınıflandırmıştır. Değerlendirme sonucunda 1282 yanlışın %31'inin dilbilgisel, %9,9'unun sözdizimsel, % 44, 48'inin yazım-noktalama ve %14,4'ünün de sözcük seçiminden kaynaklandığı belirtilmektedir. Şahin'in çalışmasında (2013) B2 düzeyindeki öğrencilerin yazılı anlatım becerilerinin ek yanlışları açısından incelediği görülmektedir. Araştırmanın sonuçlarında öğrencilerin daha çok hal, tamlama, kip ve şahıs, fiilimsi, fiil çatısı ve çokluk eklerinde yanlış yaptıkları belirtilmektedir.

Yanlış çözümlenmeleri öğrencilerin dil öğrenim sürecinde yaptıkları yaygın yanlışları sistematik biçimde tanımlayarak öğretmene, ders kitabı yazarlarına yol gösterir. Bunun yanında, öğrencilerin öğrendikleri dile ilişkin varsayım ve genellemelerinin doğru olup olmadığı konusunda da onlara geribildirim sağlar. Yabancı dil olarak Türkçe öğreniminde öğrencilerin yaptıkları yanlışları tanımlamayı amaçlayan çalışmaların genel olarak bu yanlışları tek yönüyle tanımladıkları görülmektedir. Yabancı dil öğretim sürecinde öğrencilerin yaptıkları yanlışların kaynağının bütüncül bir biçimde tanımlanması konusunda bir boşluk olduğu açıktır.

Bu çalışmanın önemi, öğrencilerin yaptıkları yanlışları yanlış çözümlenmesi yaklaşımı ile dilsel, bilişsel işleme ve iletişimsel özelliklerine göre üç ayrı bakış açısıyla bir arada değerlendirmesi ve bütüncül bir betimleme sağlaması açısından belirginleşmektedir. Böylelikle Türkçe alan yazında var olan bir eksikliğin giderilmesine dönük bir adım atılmış olacaktır. Çünkü yabancı dil olarak Türkçe öğreniminde öğrencilerin yanlışlarını çözümlen çalışmaların genel olarak belirli bir dilbilgisi yapısı ya da tek bir ulamla sınırlı oldukları görülmektedir.

Bu önemden hareketle yapılan araştırmanın amacı, B2 düzeyinde yabancı dil olarak Türkçe öğrenen öğrencilerin yazılı anlatımlarında yaptıkları yanlışları betimlemektir. Bu genel amaç çerçevesinde aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır.

1. Katılımcıların yazılı anlatım sürecinde yaptıkları yanlışlar dilsel özellikleri bakımından nasıl bir dağılım göstermektedir?
2. Katılımcıların yazılı anlatım sürecinde yaptıkları yanlışlar bilişsel işleme özellikleri bakımından nasıl bir dağılım göstermektedir?
3. Katılımcıların yazılı anlatım sürecinde yaptıkları yanlışlar iletişimsel özellikleri bakımından nasıl bir dağılım göstermektedir?

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Karşıtsal Çözümleme ve Yanlış Çözümlemesi

Yabancı dil öğrenim sürecinde yapılan yanlışlara yönelik karşıtsal çözümleme ve yanlış çözümlemesi olmak üzere iki yaklaşım vardır. Karşıtsal dilbilim, iki ya da daha fazla dil veya dil dizgesi arasındaki farklılıklar ve benzerlikleri ortaya çıkarmak için karşılaştırmalar yapan dilbilimin alt disiplinidir (Fisiak, 1981:1). Karşıtsal dilbilim alanında güçlü ve zayıf görüş olmak üzere iki ayrı temel yaklaşım vardır (Wardhaugh, 1970; Khansir 2012). Güçlü görüş dizgesel karşıtsal çözümlenmelerle öğrencilerin öğrenme sürecinde zorluk yaşayabileceği konuların kestirilebileceğini ve öğretim aracının bu zorlukları karşılayacak biçimde tasarlanabileceğini öne sürer. Öte yandan, zayıf görüş karşıtsal dilbilimin açıklama görevinin dışında bir işlevinin olmadığını, zorlukların öğrencilerin yaptığı yanlışlardan anlaşılabilceğini, öğrencinin anadili ile hedef dilin karşılaştırılmasının yalnızca bu yanlışları açıklamaya yardımcı olabileceğini öne sürer. Tosun'a (1983:222) göre, "anadilinin mantığı

amaç dilde işe yaramamakta ya da amaç dilin öğrenilmesinde kişiyi güdüleyen bir önyargı olup olumsuz aktarıma (negative transfer) neden olmaktadır.” Ergenç’e (1983:196) göre ise, “bir yabancı dil öğrenilirken anadili ve yabancı dil düzenleri karşı karşıya gelecekler; bu düzenler kimi yönleriyle uyuşurken, kimi yönleriyle de çatışacaktır. Uyuşan yönlerin kolaylık sağlamasına karşılık, çatışan yönlerin zorluk getireceği açıktır”. Boss’a (2005) göre de, öğrenci yanlışlarının nedenlerinden biri anadili girişimidir. Bu durum, anadili ve hedef dil arasındaki olumsuz ve olumlu aktarımdan kaynaklanır. Anadilinin ve hedef dilin yapıları birbirinden farklı olduğu durumlarda olumsuz aktarım, benzer olduğunda ise olumlu aktarım gerçekleşir.

“Karşıtsal dilbilim ve yanlış çözümlemesi, yabancı dil öğretimine katkıları bakımından birbirini tamamlayan iki yöntemdir. Yanlış çözümlemesi, yapılan tüm yanlışların anadili girişimi olarak açıklanamayacağını göstermektedir. Bununla birlikte karşılaştırmalı çözümleme, yabancı dilin hangi yönlerinde yanlış yapılacağı, anadili ile amaç dilin hangi tip karşılıklarının anadili girişimine neden olacağı hakkında bilgi vermektedir” (Dede, 1983:128).

Yanlış çözümlemesi ile karşıtsal dilbilim arasındaki ayrılıklar şu şekildedir (Khansir, 2012:1029-1030)

1. Karşıtsal dilbilim iki dil dizgesinin karşılaştırılması ile başlayıp, ikinci dil öğrencisinin yalnızca yanlış yapabileceği ya da zorlanacağı konuları ön görürken; yanlış çözümlemesi ikinci dil öğrenim sürecinde yapılan yanlışlardan başlayıp bu yanlışların kaynağı ve önemi çerçevesinde çalışır.
2. Yanlış çözümlemesi karşıtsal dilbilimden farklı olarak kanıtlanmış edimsel sorunlar üzerinden veri sağlar. Bu durum öğretmenin daha etkili öğretim stratejileri geliştirmesi için kaynak oluşturur.
3. Yanlış çözümlemesi karşıtsal dilbilimin ortaya koyduğu eşdeğerlik sorunu gibi girişik kuramsal yaklaşımlarla zıt düşmez.
4. Yanlış çözümlenmeleri ruh dilbilimciler başta olmak üzere ikinci dil öğrenme sürecinin ayrıntıları ile ilgilenen dilcilere geribildirim sağlar.
 - a. Birinci dil edinim süreci ve ikinci dil öğrenim süreci aynı mıdır?
 - b. Çocuklar ve yetişkinler ikinci bir dili öğrenme sürecinde benzer davranışlar ortaya koyar mı?
5. Yanlış çözümlemesi hedef dilin kurallarıyla ilgili yaklaşımların gözden geçirilmesi ve etkin bir katılımcı olarak öğrencinin varsayım oluşturması gibi öğrenme sürecine dönük karmaşık görünümüleri içeren kanıtlar sağlar.
6. Yanlış çözümlemesi hem dillerarası hem diliçi yanlışları, karşıtsal dilbilim ise yalnızca dillerarası yanlışları inceler.

Mclaughlin (1987) karşıtsal çözümleme yaklaşımının daha çok öğrenci yanlışlarının türlerini bulmayı amaçladığını, buna karşılık yanlış çözümlemesi yaklaşımının dillerarası girişim ve dil gelişimi hakkında daha fazla şey öğrenmek için yanlışların kaynağını belirlemeyi amaçladığını belirtmektedir.

Yanlışların Tanımlanması

Konuyla ilgili çalışmalar incelendiğinde (Aboud, 2009; Barzegar, 2013; Hu, 2014) öğrencilerin dil öğrenim sürecinin belli bir aşamasında öğrenme sorunlarının tanımlanması ve süreç içinde dönüşen yapıların yanlış olarak ortaya çıkışını aşama aşama betimlemek açısından yanlışın biçimini, işlevini, kaynağını ve iletişimsel özelliğini içeren dört farklı tanımlama yapılabildiği görülmektedir. Bunlar; (1) dilsel özellikleri (2) bilişsel işleme özellikleri, (3) kaynakları ve (4) iletişimsel özellikleri olmak üzere dört temel ulamdır.

Alan yazın incelendiğinde (Keshavarz, 1997; Bargezar, 2013) dilsel özellikleri açısından yanlışların temel olarak beş biçimde tanımlandığı görülmektedir. Bunlar;

1. Yazımsal yanlışlar (Orthographic errors)
2. Sesbilimsel yanlışlar (Phonological errors)
3. Sözlüksel-anlamsal yanlışlar (Lexico-Semantic errors)
4. Sözdizimsel yanlışlar (Syntactic errors)
5. Biçimbilimsel yanlışlar (Morphological errors)

Yazım, bir dili belli kurallar uyarınca yazma, o dildeki sözcükleri yazıda gösterme biçimidir (Vardar, 2002:222). Öğrencinin yazılı anlatımında “hafta” sözcüğünü “hafte” biçiminde kodlaması yazımsal yanlışlara örnek verilebilir.

Sesbilimin amacı, bir dilde bulunan seslerin birbirinden ayırt edici olan yapılarını göstermek, ses dizgesinin doğasını ortaya koymak, dillerdeki seslerin işlevini incelemektir (İmer vd., 2011:221). Bu bağlamda, sesbilimsel yanlışlar içinde sesbirimsel gibi tek tek parçalar ya da ezgi, vurgu gibi tek parçadan daha fazlasına uzayan özellikler söz konusudur. Bu özellikler konuşma dilinde yer aldığından, yazılı anlatımlara ilişkin yanlışların çözümlenmesinde aranmaz.

Türkçede ana sözlüksel ulamlar ad, niteleyici, eylem, ilgeç ve bağlaçlardır. Genel kullanımda sözcük türü de denir (İmer vd., 2011:232). Yanlış sözcük seçiminden kaynaklanan yanlışlar sözlüksel-anlamsal olarak tanımlanmaktadır.

Tümce içindeki sözcük ve yapısal diğer birimler birbirleri ile aynı düzeyde ilişki içinde değildir; bu yapısal birimler birbirleri ile daha yakından ilişki içinde oldukları öbekler oluşturur. Sözdizimi, tümce yapısındaki bu alt ulamlamanın niteliğini, öbek yapısındaki sözcük ve birimlerin arasındaki ilişkiyi ve bunların sıralanması ile ilgili kuralları içeren dilbilgisi bileşenidir (İmer vd., 2011:230).

Biçimbilim, bir dilin dilbilgisinde, o dilin sözlükbirimlerinin ve sözcük-biçimlerinin oluşum süreçlerini, biçimbirimlerin bu süreçteki kuruluşlarını içeren bileşendir (İmer vd., 2011:52). Sözcüklerin yapılandırılmasında yanlış bir biçimbirimsel işlem uygulaması söz konusu olduğunda biçimbilimsel yanlış oluşur. Biçimbilimsel yanlışlar öğrencinin biçimbilimsel kurallar ve biçimbirimin işlev ve anlamına ilişkin yetersiz ve yanlış bilgiye sahip olduğuna işaret eder (Akande, 2005; akt. Karakaş, 2014). Bu tür yanlışlara özne-eylem uyumsuzluğu ve ad tamlamalarındaki biçimbirimlerin yanlış kullanımı örnek verilebilir. Yanlış sözcük dizilimi içeren tümce kurulumu da sözdizimsel yanlışlara örnek verilebilir.

Bilişsel işleme özellikleri açısından yanlışların sınıflandırılmasına bakıldığında da dört temel tanımlama yer aldığı görülmektedir. Bunlar;

1. *Eksiltme (omission)*: Genellikle işlevsel sözcük ya da biçimbirimler gibi gerekli dilsel öğelerin çıkarılması durumudur.
2. *Ekleme (addition)*: Bu süreçte, tümceye artık öğeler eklenir.
3. *Değiştirim (substitution)*: Doğru olmayan bir ögenin doğru olan bir ögenin yerine kullanılmasıdır. Örneğin “muhabbet” sözcüğünün “mohabet” biçiminde yazılması ya da bir sözcüğün yanlış anlamda kullanılması değiştirim alt ulamının içinde yer alır.
4. *Yer değiştirme (permutation)*: Bu süreç tümcenin öğelerinin doğru sırada kullanılmaması durumudur.

Yanlışlar kaynakları açısından temel olarak iki ulamda ele alınmaktadır. Dilbilimciler yanlışların diliçi (intra-lingual) ve dillerarası (interlingual) etmenlere dayandırılabilceğini belirtmektedir. Ayrıca, yanlışların her iki etmenin etkileşimi sonucu ortaya çıktığı da söylenebilir (Mclauhlin, 1987).

Dillerarası yanlışlar öğrencinin anadilinde var olan sesbilimsel, biçimbilimsel, dilbilgisel, sözlüksel-anlamsal ve biçemsel öğeleri hedef dile aktarmasından kaynaklanır. Diliçi ve gelişimsel yanlışlar ise hedef dildeki öğelerin karşılıklı girişiminden kaynaklanır.

Diliçi ve gelişimsel yanlış türleri ise şunlardır:

- a. Aşırı genelleme (overgeneralization)
- b. Kaçınma (avoidance)
- c. Yetersiz öğrenme (inadequate learning)
- d. Yanlış kavram gelişimi (false concepts hypothesized)

Diliçi ve gelişimsel yanlış türlerinin açıklamaları Touchie'nin (1986; akt. Çetinkaya ve Hamzadayı, 2014) açıklamaları ve örneklendirmeleri çerçevesinde aşağıda verilmiştir.

Aşırı genelleme, bir bağlamdaki biçimin ya da yapının kullanımının uygulanması mümkün olmayan bağlamlara taşınması olarak açıklanmaktadır. Örneğin, yabancı dil olarak İngilizce öğrenenler İngilizcede geçmiş zaman ekinin *-ed* olduğu kuralından yola çıkarak bu kural dışında kalan “went” ve “came” sözcüklerini kendi genellemeleri ışığı altında “goed” ve “comed” olarak kullanmaya başlar. Bu sözcüklerin özel durumlarını fark edince tekrar onları genelleme dışında tutarlar.

Bazı sözdizimsel yapıların üretimi kimi öğrencilere zor gelebilir. Bunun sonucunda, bu öğrenciler söz konusu yapıları üretmekten kaçınarak basit yapıları kullanır. Bu durum kaçınma olarak adlandırılmaktadır. İngilizce öğrenen Arap öğrenciler edilgen yapıyı (passive voice), Japon öğrenciler ise ilgilendirme (relativization) yapılarını kullanmaktan kaçınır.

Yetersiz öğrenme, kural kısıtlamalarının gözardı edilmesi ve(ya) eksik öğrenme nedenlidir. İngilizcede geniş zamanda “o” adının kullanıldığı olumlu tümcelerde “s” takısının kullanılmaması buna örnek olarak verilebilir.

Birçok öğrencinin yaptığı yanlışların temelinde öğrencilerin hedef dil hakkında geliştirdikleri yanlış oluşumlar yer alabilir. Örneğin, bazı öğrenciler “to be” fiilini geniş zamanın bir işaretçisi olarak görebilir ve bunun sonucunda “he is talk to the teacher (O öğretmenle konuşur olmak)” gibi yanlış bir tümce oluşturabilir.

Son olarak yanlışlar, iletişimi engelleyip engellememe durumuna göre bölümsel (local) ve bütünsel (global) olarak iki ulamda tanımlanır (Ellis, 1997; Burt ve Kiparsky, 1978). Bölümsel yanlışlar tümcedeki yalnızca bir ögenin etkilendiği ve iletişimi engellemeyen yanlışlardır. Bu yanlış türü içinde adıl, eylem çekim ekleri, nicelik sıfatları vb. yer alır. Diğer taraftan, bütünsel yanlışlar tümcenin anlamını etkileyebilir. Bu yanlış türü içinde de, yanlış sözcük sıralaması, sözlüksel öğeleri yanlış seçme vb. yer alır.

Yanlış ve Hata Kavramları

Öğrencinin dilini doğru bir bakış açısıyla çözümleyebilmek için hata (mistake) ile yanlış (error) kavramları arasındaki ayrıma açıklık getirilmelidir. Çünkü çözümleme düzeyinde sapmanın yanlış mı yoksa hata mı olduğuna karar vermek önemlidir (Ellis, 1997; Brown, 2000; Qaid ve Ramamoorthy, 2011). Ellis’e (1997) göre, öğrenci doğrusunu bilemediği için yanlış yapar. Bu durum onun bilgi eksikliğiyle ilgilidir. Öte yandan, hata ise öğrencinin düzeltebileceği bir sapmadır. Yani yanlışlar dizgesel iken, hata dizgesel değildir. Benzer olarak birçok araştırmacı da yanlış kavramının dizgesel sapma özellikleri gösterdiğine işaret etmektedir (Corder, 1967; Norrish, 1987; James, 1998; Richards ve Schmidt, 2002).

YÖNTEM

Bu araştırma nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi tekniği kullanılarak gerçekleştirilmiştir. “İçerik analizi, belirli kurallara dayalı kodlamalarla bir metnin bazı sözcüklerinin daha küçük içerik kategorileri ile özetlendiği sistematik, yinelenen bir teknik olarak tanımlanır” (Büyüköztürk ve diğ., 2012:240).

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu 2014-2015 Eğitim-Öğretim yılında Gaziantep Üniversitesi, Türkçe Öğretim Merkezi’nde B2 düzeyini tamamlamak üzere olan 50 öğrenci oluşturmuştur. Katılımcıların tamamının ana dilleri Arapça olup yaşları 18-26 aralığındadır.

Verilerin Toplanması ve Çözümlemesi

İlk olarak öğrencilerden “İnternet yararlı mıdır, zararlı mıdır?” konulu 250-300 sözcük uzunluğunda bir metin oluşturmaları istenmiştir. Daha sonra öğrencilerin ürettikleri metinler alan yazında yer alan (Ellis, 1997; Mungungu, 2010) yanlış çözümlemesi işlem basamakları uyarınca sırasıyla incelenmiştir. Bu işlem basamakları şu şekildedir:

- Yanlıkların belirlenmesi
- Yanlıkların özelliklerine göre tanımlanması ve sınıflandırılması
- Yanlıkların sıklıklarının hesaplanması

Giriş bölümünde de değinildiği gibi yanııklar dilisel, bilişsel işleme, kaynak ve iletişimsel özellikleri bakımından dört ayrı biçimde tanımlanabilmektedir. Bu çalışmada ise var olan yanııklar yalnızca dilisel, bilişsel işleme ve iletişimsel özellikleri olmak üzere üç ayrı açıdan tanımlanmıştır. Yanlıkların, kaynak özellikleri, yani dillerarası ve diliçi-gelişimsel özellikleri açısından sınıflandırılması çalışmanın kapsamına alınmamıştır. Çünkü yanııkların dillerarası mı yoksa diliçi-gelişimsel mi olduğuna karar verebilmek için Arapça ve Türkçenin yapısal, sözlüksel-anlamsal vb. karşıtlıklarını ayrıntılı olarak betimleyen bütüncül bir kaynağa gereksinim vardır. Böyle bir kaynak mevcut olmadığından, çalışma yalnızca belirtilen üç özellikle sınırlandırılmıştır. Ayrıca çalışmada öğrencilerin yazılı metinlerinin çözümlenmesi amaçladığından dilisel özelliklerin altında yer alan sesbilimsel ulam kapsam dışı bırakılmıştır. Çözümleme sürecinde öğrencilerin oluşturdukları metinlerde yer alan yanııklar dilisel, bilişsel işleme ve iletişimsel özelliklerine göre araştırmacının yanı sıra iki uzman olmak üzere 3 kişi tarafından tanımlanmıştır. Öncelikle, öğrencilerin oluşturdukları metinlerde yer alan tümceler numaralandırılmış ve belirlenen yanııklar kâğıt üzerinde işaretlenmiştir. Ardından işaretlenen yanııklar ve doğru biçimleri aşağıda Tablo 1’de örneği yer alan forma aktarılmıştır. Yanlık tümceler forma aktarılırken yanıığın saptandığı sözcük, öbek ve benzeri yapının altı çizilerek üstüne yıldız işareti konulmuştur (...okulu* gittim.) Son olarak yanıık yapı özelliğine göre formda (+) ile işaretlenerek tanımlanmıştır.

Tablo 1. Veri giriş ve çözümleme formu

Katılımcı No:											
Tümce numarası	Yanlık tümce ve doğru biçimi	Dilsel				Bilişsel işleme				İletişimsel	
		Yazımsal	Sözlüksel-anlamsal	Sözdizimsel	Biçimbilimsel	Eksiltme	Ekleme	Değiştirim	Yer değiştirme	Bölümsel	Bütünsel
Genel Toplam											

Değerlendirmeciler arası uyuşum %94 olarak hesaplanmıştır. Örtüşen çözümlenmeler doğrudan alınırken, örtüşmeyen yapılar tartışılarak karara bağlanmıştır.

BULGULAR

Çalışmanın bu bölümünde, araştırmannın soruları çerçevesinde çalışma grubunda yer alan öğrencilerden elde edilen verilerin çözümlenmesi sonucu ortaya çıkan bulgulara yer verilmiştir.

Yanılışların Dilsel Özellikleri Bakımından Görünümü

Araştırmannın birinci sorusu “Katılımcıların yazılı anlatım sürecinde yaptıkları yanılışlar dilsel özellikleri bakımından nasıl bir dağılım göstermektedir?” biçiminde oluşturulmuştur.

Katılımcıların yazılı anlatım sürecinde yaptıkları yanılışlar dilsel özellikleri bakımından incelenmiş ve elde edilen bulgular Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2. Dilsel Özellikleri Bakımından Yanılışların Dağılımı

Yanılış Ulamı	f	%
Yazımsal	53	% 15.73
Sözlüksel-anlamsal	52	% 15.43
Sözdizimsel	57	% 16.91
Biçimbilimsel	175	% 51.93
Toplam Yanılış Sayısı	337	% 100

Tablo 2 incelendiğinde, biçimbilimsel yanılışların yapılan toplam yanılışın yarısını oluşturması dikkat çekmektedir. Toplam yanılışın 53’ü (%15,73) yazımsal, 52’si (%15,43) sözlüksel-anlamsal, 57’si (%16,91) sözdizimsel ve son olarak 175’i (% 51,93) biçimbilimsel yanılışlardan oluşmuştur. Aşağıda araştırmannın veri tabanından yazımsal (örnek 1), sözlüksel-anlamsal (örnek 2) sözdizimsel (örnek 3) ve son olarak biçimbilimsel (örnek 4) alt ulamlarına birer örnek verilmiştir.

(Örnek 1) K5: (...) “Eski dönemlerde insanlar maktuplar* yazdılar ve bir, iki hafte* beklediler.” (...)

(Örnek 2) K34: (...) “Öncelikle teknoloji sayesinde günümüzde bir yerden bir yere taşımak* (taşımak sözcüğü gitmek anlamında kullanılmış) zor değildir.” (...)

(Örnek 3) K27: (...) Bir taraftan zararlı teknoloji bizim ve çevrimiz için ve bir taraftan da ikisi için yararlı*. (...)

(Örnek 4) K21: (...) “Teknolojinin olumsuz yönleri vardır. Söz gelimi zaman kazandı* yerine zaman kaybediyoruz. (-mak biçimi yerine -dık biçimi kullanılmış)”

Yanılışların Bilişsel İşleme Özellikleri Bakımından Görünümü

Araştırmannın ikinci sorusu “Katılımcıların yazılı anlatım sürecinde yaptıkları yanılışlar bilişsel işleme özellikleri bakımından nasıl bir dağılım göstermektedir?” biçiminde oluşturulmuştur.

Katılımcıların yazılı anlatım sürecinde yaptıkları yanlışlar bilişsel işleme özellikleri bakımından incelenmiş ve elde edilen bulgular Tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3. Bilişsel İşleme Özellikleri Bakımından Yanlışların Dağılımı

Yanlış Ulamı	<i>f</i>	%
Eksiltme	45	% 13.35
Ekleme	50	% 14.84
Değiştirim	185	% 54.90
Yer değiştirme	57	% 16.91
Toplam Yanlış Sayısı	337	% 100

Tablo 3 incelendiğinde, değiştirim yanlışlarının yapılan toplam yanlışın yarısını oluşturması dikkat çekmektedir. Toplam yanlışın 45'i (%13,35) eksiltme, 50'si (%14,84) ekleme, 185'i (%54,90) değiştirim ve 57'si (%16,91) yer değiştirme yanlışlarından oluşmuştur. Aşağıda araştırmanın veri tabanından eksiltme (örnek 5), ekleme (örnek 6) değiştirim (örnek 7) ve son olarak yer değiştirme (örnek 8) alt ulamlarına birer örnek verilmiştir.

(Örnek 5) K15: (...) "Her şeyi iki yüzü vardır." (...)

(Örnek 6) K9: (...) "Hatta bazen teknolojiyinin yanlış kullanılması hastalıklara yol açabilir." (...)

(Örnek 7) K16: (...) "Teknoloji geliştire zaman çok kolay her yere ulaşabiliyoruz." (...)

(Örnek 8) K5: (...) "Ama maalesef insanlar zararlarına bakmazlar, sadece iyi bir açıdan bakıyorlar, düşünmüyorlar acaba ne gibi zararlar bize verir diye."

Yanlışların İletişimsel Özellikleri Bakımından Görünümü

Araştırmanın üçüncü sorusu "Katılımcıların yazılı anlatım sürecinde yaptıkları yanlışlar iletişimsel özellikleri bakımından nasıl bir dağılım göstermektedir?" biçiminde oluşturulmuştur. Katılımcıların yazılı anlatım sürecinde yaptıkları yanlışlar iletişimsel özellikleri bakımından incelenmiş ve elde edilen bulgular Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. İletişimsel Özellikleri Bakımından Yanlışların Dağılımı

Yanlış Ulamı	<i>f</i>	%
Bölümsel	274	% 81.31
Bütünsel	63	% 18.69
Toplam Yanlış Sayısı	337	% 100

Tablo 4 incelendiğinde, bölümsel yanlışlarının yapılan toplam yanlışın yarısını oluşturması dikkat çekmektedir. Toplam yanlışın 274'ü (%81,31) bölümsel ve 63'ü (%14,84) bütünsel yanlışlardan oluşmuştur. Aşağıda araştırmanın veri tabanından bölümsel (örnek 9) ve bütünsel (örnek 10) alt ulamlarına birer örnek verilmiştir.

(Örnek 9) K8: (...) “Fakat insanlar sadece haberleri izlemiyorlar, boş programda izliyorlar. Vakitlerinin tümü televizyon karşısında kaybediyorlar.”

(Örnek 10) K32: (...) “Mektuplar yazmıyorlar, mesajlar yazıyoruz ve 1-2 dakika sonra orada.”

SONUÇ VE TARTIŞMA

Yabancı dil olarak Türkçe öğrenen B2 düzeyindeki öğrencilerin yazılı anlatımlarında yaptıkları yanlışları betimlemeyi amaçlayan bu çalışmada 50 öğrencinin yazılı metinleri incelenmiştir. Yapılan çözümleme sonucunda, öğrencilerin yazılı metinlerinde toplam 337 yanlış saptanmıştır. Daha sonra bu yanlışlar dilsel, bilişsel işleme ve iletişimsel özellikleri açısından tanımlanmıştır.

Dilsel özelliklerine göre, yanlışların %15,73’ü yazımsal, %15,43’ü sözlüksel- anlamsal, %16,91’i sözdizimsel ve %51,93’ü biçimbilimsel türünde olduğu anlaşılmıştır. Toplam yanlışların yarısından fazlasının biçimbilimsel olması dikkat çekmektedir. Öğrencilerin yazılı anlatımlarında görülen biçimbirim yanlışlarının Türkçenin biçimbilimsel yapısına ilişkin yanlış kural geliştirmelerinden ya da bilgi eksikliğinden kaynaklandığı söylenebilir. Bu nedenlerle öğrenciler bilişsel işleme sürecinde eksiltme, ekleme, değiştirme ya da yer değiştirme sonucu yanlış biçimbirimleri üretmişlerdir. Benzer olarak, yapılan araştırmaların sonuçları diğer dilleri yabancı dil olarak öğrenim sürecinde de öğrencilerin yazılı metinlerindeki toplam yanlışlar içinde biçimbilimsel yanlışları daha çok yaptıkları yönündedir (Nayernia, 2011; Taghavi, 2012; Bargezar, 2013). Nayernia’nın (2001) çalışmasının bulgularında sözdizimsel-biçimbilimsel yanlışlar % 90 oranındadır. Taghavi’nin (2012) çalışmasında ise toplam 119 yanlışın % 14’ünün yazımsal, % 13’ünün sözlüksel-anlamsal ve %63’ünün biçimbilimsel-sözdizimsel nedeni olduğu görülmektedir. Bargezar’ın (2013) çalışmasının sonuçlarında da toplam 105 yanlıştan 92’sinin sözdizimsel-biçimbilimsel yanlışlardan oluştuğu belirtilmektedir.

Bilişsel işleme özelliklerine göre yanlışların, %13,35’i eksiltme, %14,84’ü ekleme, %54,90’ı değiştirme ve %16,91’i yer değiştirme olarak saptanmıştır. Bu ulamın içinde de değiştirme yanlışlarının toplam yanlışın yarısından fazlasını oluşturduğu görülmektedir. Bu durum diğer çalışmaların bulgularıyla koşutluk göstermektedir. Nayernia’nın (2011) katılımcılarını İngilizce öğrenen İranlı öğrencilerin oluşturduğu çalışmasının sonuçlarında toplam 30 yanlışın %17,8’inin ekleme, %17,8’inin eksiltme, %48,9’unun değiştirme ve %15,6’sının yer değiştirme yanlışları olduğu belirtilmektedir.

Son olarak iletişimsel özelliklerine göre, yapılan yanlışların %81,31’i bölümsel, %14,84’ü ise bütünseldir. Masorong’un (2010) çalışmasının bulguları yabancı dil olarak İngilizce öğrenen 230 öğrencinin yazılı metinlerinde tanımlanan toplam 678 yanlışın %83,2’sinin bölümsel, %16,8’inin de bütünsel yanlışlardan oluştuğunu göstermektedir. Bütünsel yanlışların görünümüne bakıldığında özellikle sözdizimsel ve sözlüksel yanlışların öne çıktığı söylenebilir. Öte yandan, bölümsel yanlışların içinde yazımsal yanlışlar çoğunluktur.

İlgili araştırmalar incelendiğinde bazı çalışmaların (Gazza ve Wu, 2014; Presada ve Badea, 2014) sonuçlarının öğrencilerin yazılı anlatım sürecinde yaptıkları yanlışların büyük oranda dillerarası kaynaklı olduğuna, bazı çalışmaların (Dulay ve Burt, 1973; Nayernia, 2011) sonuçlarının da diliçi/gelişimsel kaynaklı olduğuna işaret ettiği görülmektedir.

Dillerarası, yani anadili girişiminden kaynaklanan yanlış oranının fazla olduğu çalışmalarda örneklem grubunun hedef dili doğal ortamında değil kendi anadillerinin konuşulduğu çevrede öğrendikleri görülmektedir. Ayrıca öğretim sürecinde görev alan öğretmenler hedef dilin doğal konuşucusu olmayıp, anadilleri öğrencilerinkiyle aynıdır. Öğretmenin yabancı dil öğretim sürecinde anadiline yer vermesi, öğrencilerin anadillerinin konuşulduğu çevrede bulunması gibi değişkenlerin varlığı dillerarası girişimin fazla olmasının temel nedeni olarak düşünülebilir. Öte yandan, hedef dili konuşulduğu çevrede öğrenen ve kendi anadilleriyle iletişim kurma olanağından yoksun öğrencilerin bulunduğu çalışmaların sonuçlarında anadili girişiminden kaynaklanan dillerarası yanlışların oranı düşüktür. İncelenen çalışmalarda görülen bu değişkenlerin dışında öğretim sürecinde işe koşulan yöntemin dillerarası girişimin nedenleri arasında düşünülebilir. Çünkü dilbilgisi-çeviri yöntemi ve bilişsel öğrenme yaklaşımında öğretim daha çok anadilinin kullanımı ile yapılır. Bu yüzden, yabancı dil öğretim sürecinde dilbilgisi konularının anlatımında öğretmenin öğrencilerin anadillerinde yaptığı açıklamaların olumsuz aktarıma kaynak oluşturduğu söylenebilir.

Öğretmenin yabancı dil öğretim sürecinde öğrencilerin yazılı çıktılarını yanlış çözümlemesi ilkeleri uyarınca dilsel, bilişsel işleme ve iletişimsel özellikleri açısından tanımlaması yanlışın kaynağı konusunda ona ayrıntılı veri sağlayabilir. Öğretmenin öğrencilerin yaptıkları yanlışlara nitelikli geribildirimler verebilmesi için yanlışın özelliklerini tanımlaması önemlidir. Çünkü öğretmen öğrencinin yanlışını düzeltip düzeltmeyeceğine, eğer düzelse nasıl düzeltmesi gerektiğine ancak yanlışın özelliklerini tanımlayıp kaynağına indiğinde karar verebilir.

KAYNAKÇA

- Aboud, H. H. (2009). Error Analysis of the University Level Students in the Use of Concord. *Iraq Academic Scientific Journals*, 13(5), 1-19.
- Barzegar, M. (2013). Persian EFL Students' Error Analysis. *Asian Journal of Social Sciences&Humanities*, 2(4), 322-334.
- Bölükbaş, F. (2011). Arap Öğrencilerin Türkçe Yazılı Anlatım Becerilerinin Değerlendirilmesi. *Turkish Studies*, 6 (3), 1357-1367.
- Boss, M. N. K. (2005). *English Language Teaching (ELT) for Indian students*. Chennai: New Century Book House.
- Brown, D. H. (2000). *Principles of Language Learning and Teaching*. (4th ed.). New York: Longman.

- Burt, M., & Kiparsky, C. (1978). Global and Local Mistakes. in J. Schumann & N. Stenson (Eds.). *New Frontiers in Second Language Learning*. Rowley, Massachusetts: Newbury House Publishing, Inc.
- Büyükkız, K.K. ve Hasırcı, S. (2013). Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğrenen Öğrencilerin Yazılı Anlatımlarının Yanlış Çözümleme Yaklaşımına Göre Değerlendirilmesi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 1(4), 51-62.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2013). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri (Geliştirilmiş 11. Baskı)*. Ankara: Pegem Akademi.
- Çetinkaya, G. ve Hamzadayı, E. (2014). Sesbirimsel Metin Diktesi Uygulamalarının A2 Düzeyindeki Öğrencilerin Yazma Becerileri Üzerindeki Etkisi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 13(49): 1-15.
- Corder, S. P. (1967). The Significance of Learners' Errors. *IRAL*, 5, 161-170. <http://dx.doi.org/10.1515/iral.1967.5.1-4.161>
- Corder, S. P. (1974). Idiosyncratic Dialects and Error Analysis. In Jack C. Richards (Ed.), *Error Analysis: Perspectives on Second Language Acquisition* (pp. 158-171). London: Longman.
- Dede, M. (1983). Yabancı Dil Öğretiminde Karşılaştırmalı Dilbilim ve Yanlış Çözümlemesinin Yeri. *Türk Dili: Aylık Dil ve Yazın Dergisi-Dil Öğretimi Özel Sayısı, (XLVII)*, 379-380: 123-135.
- Dulay, H. C. and Burt, M. K. (1975). You Can't Learn without Goofing ; An Analysis of Children's Second Language "Errors". In Richards, J. C. (Ed.). *Perspectives on Second Language Acquisition*. London: Longman Group Limited.
- Ellis, R. (1997). *Second Language Acquisition*. Oxford University Press: Oxford.
- Ergenç, İ. (1983). Yabancı Dil Öğretimi ve Olumsuz Aktarım. *Türk Dili: Aylık Dil ve Yazın Dergisi-Dil Öğretimi Özel Sayısı, (XLVII)*, 379-380: 195-206.
- Fisiak, J. (1981). *Contrastive Linguistic and the Language Teacher*. Oxford: Oxford Pergamon Press.
- Hu, Z. (2014). Error Analysis of the Non-English Majors' English Writings and the Countermeasures in College English Teaching in Newly-built Undergraduate University. *3rd International Conference on Science and Social Research (ICSSR 2014)*, 560-564. http://www.atlantis-press.com/php/download_paper.php?id=11952
- İmer, K., Kocaman, A. ve Özsoy, S. (2011). *Dilbilim Sözlüğü*. İstanbul. Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi.
- James, C. (1998). *Errors in Language Learning and Use*. London & New York: Longman.
- Karakas, A. (2014). Analysis Of Turkish Students' Morphological and Syntactical Errors in Writing. http://www.developingteachers.com/articles_tchtraining/turkerrors4_ali.htm

- Keshavarz, M. H. (1997). *Contrastive Analysis and Error Analysis*. Tehran, Rahnama Press.
- Khansir, A.A. (2012). Error Analysis and Second Language Acquisition. *Theory and Practice in Language Studies*, 2, 1027-1032.
- MacLaughlin, B. (1987). *Theories of Second Language Learning*. Edward Anorld Publishers: London.
- Masorong, S. K. (2010). *An Error Analysis Performed on English 230 Students' ELPT Compositions: A Basis for a Proposed Intensive Grammar Enrichment*. Unpublished Master's Thesis. Mindanao State University-Marawi.
- Mungungu, S. S. (2010). *Error Analysis: Investigating the Writing of ESL Namibian Learners*. Unpublished Master's thesis, the University of South Africa, South Africa.
- Nayernia, A. (2011). Writing Errors, What They Can Tell a Teacher? *The Modern Journal of Applied Linguistics (MJAL)*, 3(2), 200-217.
- Norrish, J. (1987). *Language Learning and Their Errors*. London: Macmillan Publisher Ltd.
- Presada, D. & Badea, M. (2014). The Effectiveness of Error Analysis in Translation Classes. A pilot Study. *Porta Linguarium*, 22, 49-59.
- Qaid, Y. & Ramamoorthy, L. (2011). Analysis of Intralingual Errors in Learning English as a Foreign Language by Yemeni Students. *Language in India*, 11(5), 534-545.
- Richards, J. C. (1971). A Non-Contrastive Approach to Error Analysis. *English Language Teaching Journal*, 25, 204-219.
- Richards, J. C. (1974). *Error Analysis: Perspectives on Second Language Acquisition*. London: Longman
- Richards, J., & Schmidt, R. (2002). *Longman Dictionary of Language Teaching & Applied Linguistics (3rd ed.)*. NY: Pearson Education.
- Şahin, E. Y. (2013). Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğrenen Öğrencilerin Yazılı Anlatımlarındaki Ek Yanlıları. *Tarih Okulu Dergisi*, 6 (XV), 433-449.
- Taghavi, M. (2012). *Error Analysis in Composition of Iranian Lower Intermediate Students*. <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED528901.pdf>
- Tosun, C. (1983). Anadiliyle Amaç Dilin İlişkileri ve Etkileşim Alanları Üzerine. *Türk Dili: Aylık Dil ve Yazın Dergisi-Dil Öğretimi Özel Sayısı*, (XLVII), 379-380: 220-226.
- Touchie, H., Y. (1986). Second Language Learning Errors: Their Types, Causes and Treatment. *JALT Journal*, 8(1):75-80.
- Vardar, B. (2002). *Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü*. İstanbul: Multilingual.
- Wu, H. & Garza, E. V. (2014). Types and Attributes of English Writing Errors in the EFL Context-A Study of Error Analysis. *Journal of Language Teaching and Research*, 5(6), 1256-1262.